

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 5 april 1898, kl. 3 e. m.

Betänkande, angående ändring af bestämmelserna rörande tullbehandlingen af velocipeder.

(1:a A.)

Velocipeder tullbehandlades förr som slöjdvaror, och då de hufvudsakligen bestå af lackerad och förnickladt jern, hänfördes de till andra, ej specificerade jern- och stålvaror, förnicklade, polerade eller lackerade, med en tullsats af 35 öre för kilogram af en vikt till och med 10 kilogram samt 4 öre för kilogram af den öfverskjutande vigten. I enlighet med 1888 års tullkomités förslag infördes sedermera af 1889 års Riksdag velocipeder under särskild rubrik i tulltaxan och belades med en tullsats af 15 procent af värdet, hvilken tullsats fortfarande är gällande och enligt 1892 års Riksdags beslut är utsträckt att gälla äfven delar af velocipeder.

I en inom Andra Kammarerna väckt motion, n:o 63, föreslår nu herr *Odenocrants*, att tullen å velocipeder eller delar deraf bestämmes till 2 kronor 50 öre för kilogram, samt anför till stöd för detta förslag följande:

»Den enligt nu gällande tulltaxa fastställda tull å *velocipeder eller delar deraf* utgör 15 procent af värdet. Detta sätt att beräkna tullsatsen har emellertid på grund af den utveckling, förhållandena på detta område erhållit i utlandet och särskildt i Amerika, visat sig overksam och ohållbart.

I sistnämnda land anlades, då afsättningen af velocipeder för några år sedan steg med oväntad hastighet, ett stort antal velocipedfabriker af

verkliga jettedimensioner; dessas fabrikat fylde derefter snart nog den amerikanska marknaden, med den påföljd, att den mycket stora öfverproduktionen kastades ut på världsmarknaden till pris, som oftast i betydlig mån understego det verkliga tillverkningsvärdet.

Många af fabrikerna gjorde visserligen konkurs, ja, somliga 2 à 3 gånger; men härigenom minskades ej deras för sundt och normalt anlagda fabriker förderfbringande konkurrens; ty nybildade konsortier skyndade sig alltid att inköpa affärerna och fortsätta rörelsen i den gamla andan.

De öfverblifna lagren säljas derefter på auktioner till »jobbers», spekulanter, som sedermera öfversända sina lager till Europa, der velocipederna i synnerhet i England, Tyskland, Frankrike och Skandinavien utbjudas till pris, som med 25 procent och derutöfver understiga produktionsvärdet.

På grund häraf hafva också både i Tyskland och Frankrike åtgärder vidtagits för en väsentlig höjning af de der gällande tullsatsen å velocipeder.

Under normala förhållanden skulle den hos oss gällande tullen af 15 procent af värdet vara tillfredsställande; och någon ökning deraf ifrågasättes ej heller.

Men under de här ofvan omförmälda omständigheter har det visat sig, att tullberäkning efter värdeangivelse är allt annat än effektiv. All på denna grund bestämd tull innebär redan i sig sjelf en frestelse att bestämma den importerade varans värde lägre än det verkliga är; och erfarenheten hos oss har till fullo ådagalagt, att denna frestelse på många håll visat sig importörerna för stark.

En reglering och rättelse härutinnan är därför af nöden, på det att den i tulltaxan bestämda velocipedtullen må blifva effektiv och fylla den dermed åsyftade verkan.

Detta resultat torde kunna vinnas, om man, utan att höja tullen, ändrar bestämmelsen i detta stycke derhän, att den beräknas skola utgå efter varans vikt, dervid de nu existerande förhållanden torde påkalla en tullsats af 2 kronor 50 öre pr kilogram».

Under tiden efter den nuvarande tullsatsens åsättande hafva till Sverige införts velocipeder eller delar deraf till följande värdebelopp:

år 1891	82,826 kronor.
» 1892	309,177 »
» 1893	579,612 »
» 1894	844,756 »
» 1895	871,633 »
» 1896	1,337,274 »

Såsom motionären framhållit, har erfarenheten visat, att de värdebelopp, som angifvas vid förtullning af velocipeder, ofta betydligt understiga dessas verkliga värde, beroende antingen deraf, att de till följd af utländsk öfverproduktion kunnat inköpas till underpris eller af oriktig värdeuppgift vid förtullningen. Det skydd, som genom nu gällande tullsats afsetts att beredas den inhemska velocipedtillverkningen, blir härigenom förfeladt. Denna industri, som är stadd i en ganska betydande utveckling, behöfver likväl för fortgåendet häraf hela den tull, som varit den tillämnad, hvadan enligt utskottets åsigt rättelse bör ske i det af motionären antydda missförhållandet. Förtullning med viss procent af en varas värde drabbar, om tillförlitliga varuvärden kunna vid förtullningen erhållas, varan riktigare och rättvisare än då tullafgiften erlägges efter vikt. De dyrbarare, för de mera burgna samhällsklasserna afsedda slagen af en vara blifva då högre tullbeskattade än de för den stora förbrukningen afsedda. Erfarenheten från alla länder har dock visat, att å en stor del artiklar stora, i vissa fall nästan öfvervinneliga svårigheter möta att bestämman de rätta värdena, och att denna svårighet ökas, då införseln kan ske vid ett flertal smärre tullstationer, der varukännedom och tillgång på sakkunniga personer ej kan påräknas. Man har därför i den svenska tulltaxan i allmänhet, och der ej tekniska svårigheter lagt hinder, bestämt, att förtullningen skall ske efter vikt. Detta bör dock ej utgöra hinder för användande af värdeförtullning, der det rätta varuvärdet kan erhållas, eller der bestämmelser kunna stadgas, genom hvilka säkerhet ernås, att ej genom uppgift af för lågt varuvärde tullafgiften kan nedbringas under en viss gräns, och detta är enligt utskottets åsigt fallet med ifrågavarande varuslag. Utskottet har därför ansett, att den af motionären föreslagna tullsatsen af 2 kronor 50 öre för kilogram å färdiga velocipeder icke bör antagas, utan att den nu gällande tullsatsen af 15 procent af varuvärdet bör bibehållas, dock med tillägg af en bestämmelse, att tullafgiften för hvarje färdig velociped icke får understiga 25 kronor. Priset för en velociped af bästa slag är, enligt utskottet lemnade uppgifter, i detaljhandeln härstädes i allmänhet vexlande mellan 300 och 400 kronor. En någorlunda god velociped kan erhållas för 200 kronor. Om från det lägsta af de uppgifna värdebeloppen drages rimlig handelsvinst jemte tullafgift, återstår ett nettovärde, som med nu gällande tullsats betingar omkring 25 kronor i tullafgift eller något mindre än motionären med beräkning af förtullning efter vikt föreslagit. Genom ett stadgande, att lägsta tullafgiften för färdiga velocipeder skall vara 25 kronor, sker allenast beträffande de billigare velocipederna, hvilkas inköpspris understiger 166 kronor 67 öre, en förändring i nu bestående förhållanden, och det är särskildt mot införseln af sådana billiga velocipeder ett ökadt

tullskydd är behöfligt. I Amerika hafva nemligen under de senare åren uppstått fabriker, hvilka tillverka velocipeder i ofantligt stor skala till ett ytterst billigt pris, utan att hänsyn dervid tages till beskaffenheten vare sig af arbetet eller af de material, som användas, och denna vara utbjudes i marknaden till pris, med hvilka de inhemska tillverkarne icke kunna täfla. Att införseln af sådana velocipeder stäffjas, synes jemväl från allmänhetens sida vara önskligt, enär det icke utan svårighet kan af dessa varors utseende bedömas, att de äro af underhållig beskaffenhet.

Beträffande delar till velocipeder, anser utskottet, att, då dessa numera till största delen äro förmål för inhemsk tillverkning och på det de fabriker, hvilkas verksamhet allenast består i att sammansätta till största delen från utlandet införda delar till velocipeder, ej må särskildt gynnas, en lämplig skyddstull bör åsättas och, i likhet med hvad motionären föreslagit, utgå efter vikt. Den af motionären föreslagna tullsatsen af 2 kronor 50 öre för kilogram synes dock, i betraktande af att vissa viktiga delar åtminstone ännu måste hemtas från utlandet, vara för hög, och anser utskottet, att tullsatsen lämpligen bör sättas till 2 kronor för kilogram.

I enlighet med hvad sålunda anförts hemställer utskottet:

1:o) att Riksdagen måtte besluta, att rubriken »Velocipeder» i tulltaxan skall erhålla följande förändrade lydelse:

Velocipeder:

färdiga	100 kronor 15:—
dock ej understigande 25 kronor	
för stycke;	
delar deraf.....	1 kilogram 2:—

I underdånig skrifvelse den 10 sistlidne januari har generaltullstyrelsen på anförda skäl hemställt, huruvida icke Kongl. Maj:t skulle finna skäl att föreslå Riksdagen att låta under rubriken »Velocipeder» i gällande tulltaxa införa en anmärkning af följande lydelse:

»Anm. Af resande medförd begagnad velociped, som, enligt af honom på tro och heder afgifven skriftlig försäkran, införes för eget bruk och ej i handelsafsigt, må, efter pröfning af vederbörande tullförvaltning, tullfritt utlemnas.»

Denna skrifvelse har af Kongl. Maj:t genom remiss den 11 innevarande mars öfverlemnats till utskottet för den åtgärd, hvartill utskottet kunde finna densamma föranleda.

I skrifvelsen anför generaltullstyrelsen till stöd för det framställda förslaget hufvudsakligen följande: Enligt gällande bestämmelser droge velocipeder en tullsats af 15 % af värdet, hvilken tullsats gälde alla inkommande velocipeder, såväl begagnade som obegagnade. Det kunde emellertid icke anses annat än i hög grad obilligt, om en utländsk turist, som under ett kortare besök i Sverige medför en velociped såsom fortskaffningsmedel, skulle nödgas därför erlægga tull. Denna obillighet hade hittills förekommit på det sätt, som i allmänhet användes, då en vara infördes för att ånyo utföras, eller genom medgifvande att under viss tid disponera varan mot deposition af belöpande tullafgift, som vid återutförseln inom den bestämda tiden till deponenten återställdes; och i fråga om velocipeder, som medföres af turister, hade styrelsen till ytterligare bekvämlighet för de resande medgifvit, att denna förmån finge på vissa orter, öfver hvilka en starkare trafik egde rum, åtnjutas utan att, såsom annars vore fallet, särskild ansökning derom behöfde göras hos styrelsen. Emellertid hade dessa lättnader visat sig icke vara tillfyllest för allmänhetens kraf, utan hade, särskildt af in- och utländska turistklubbar, framstälts begäran om ytterligare lindringar vid tullbehandlingen af resandes medförda velocipeder. Såsom skäl härför hade anförts, dels svårigheten i många fall att under kortare tids vistelse i Sverige undvara tullbeloppet, dels att den vid införseln för velocipedens identifiering åsatta tullplomben ej alltid kunde skyddas utan genom olyckshändelse förkomme, dels ock att, då afresan från riket skedde nattetid eller å sön- eller helgdag, det händt, att någon tulltjensteman icke varit till hands för att tillhandahålla den resande det af honom deponerade tullbeloppet, hvarigenom afresan fördröjts. Då det icke torde kunna förnekas, att olägenheter ofta uppstått på grund af det nu använda förfaringssättet, hade styrelsen tagit under öfvervägande, huruvida ytterligare lättnader skulle kunna vidtagas och dervid inhemtat utlåtanden i frågan från åtskilliga tullmyndigheter, som samtliga vitsordat behofvet af sådana lättnader äfvensom framhållit, att jemväl i fråga om tullbehandlingen af från utlandet återinförda velocipeder, tillhöriga svenska resande, som utomlands företagit turistfärder, samma behof gjorde sig gällande. I sådant fall hade den resande, för erhållande af tullfri återinförsel af velocipeden, hittills antingen före utförseln fått, på derom framställd begäran, en tullplomb åsatt velocipeden, hvilken plomb vid återinförseln skulle vara orubbad, eller ock, efter velocipedens återinförsel, måst hos styrelsen förebriaga bevisning, att velocipeden förut utförts ur riket. Med begagnande af dessa sätt hade dock ofta olägenheter uppstått, i följd hvaraf äfven styrelsen ansåge, att jemväl i nu ifrågavarande fall lättnader vid tullbehandlingen vore af behofvet påkallade.

Vid öfvervägande af hvilka åtgärder, som till undvikande af de öfverklagade olägenheterna vore erforderliga, hade det syntts styrelsen som vore någon annan utväg icke möjlig än att för velociped, som turist för eget bruk medförde, bevilja tullfrihet, hvilket enligt styrelsens åsigt kunde ske utan större äfventyr för den svenska velocipedtillverkningen, derest medgifvandet afsåge allenast begagnade velocipeder samt dels förbundes med det vilkor, att den resande skulle aflemna en på tro och heder afgifven skriftlig försäkran, att velocipeden infördes allenast för eget bruk och icke i handelsafsigt, dels ock gjordes vilkorligt så till vida, att det skulle ankomma på tullförvaltningen i införselorten att pröfva, huruvida i särskilda fall anledning kunde förekomma att i stället för tullfrihet endast medgifva tullfri disposition under viss tid med vilkor att belöpande tull deponerades såsom säkerhet för återutförsel inom utgången af samma tid.

Då för det nu ifrågasatta nya medgifvandet syntts erfordras ett tillägg till tulltaxerubriken »Velocipeder» af nyss angifna innehåll, hade styrelsen, under uttalande af önskvärdheten att ett dylikt medgifvande snarast möjligt komme till stånd, föranledts till sin ofvan omförmälda underdåniga hemställan.

Utskottet finner hvad generaltullstyrelsen anfört utgöra fullt skäl för bifall till det af styrelsen framställda förslaget. Då turisttrafikens liflighet naturligen är störst under sommarmånaderna, synes det vara af vigt, att de förändrade bestämmelserna angående tullbehandlingen af resandes velocipeder träda i kraft snarast möjligt.

Utskottet hemställer därför,

2:o) att Riksdagen måtte besluta, att under rubriken *Velocipeder* i gällande tulltaxa skall införas en anmärkning af följande lydelse:

»*Ann.* Af resande medförd begagnad velociped, som, enligt af honom på tro och heder afgifven skriftlig försäkran, infördes för eget bruk och ej i handelsafsigt, må, efter pröfning af vederbörande tullförvaltning, tullfritt utlemnas»; samt

3:o) att Riksdagen jemväl måtte besluta, att berörda stadgande skall äfven under innevarande år från den tid, som af Kongl. Maj:t bestämmes, vinna tillämpning samt i skrifvelse till Kongl. Maj:t, jemte öfverlemnande af sitt sålunda fattade beslut, anhålla, det

Kongl. Maj:t ville så fort ske kan förordna om beslutets trädande i kraft.

Stockholm den 24 mars 1898.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer

vid punkten 1:o):

af herr *Cavalli*, som anført:

»Väl finner jag de af utskottet föreslagna tullsatserna, å färdiga velocipeder 25 kronor för stycke och å delar till velocipeder 2 kronor för kilogram, vara lämpliga och af förhållandena påkallade; men då utskottet derjemte bibehållit värdetull för färdiga velocipeder för det fall att tullavgiften, beräknad efter 15 procent af värdet, öfverstiger 25 kronor för stycke, synas genom utskottets förslag de olägenheter, som särskildt i fråga om förtullning af velocipeder efter värde låtit sig förmärkas, icke hafva blifvit undanröjda. Härtill kommer att, i händelse utskottets förslag vinner bifall, i tulltaxan införes för denna vara ett hittills okänt sätt för beräkandet af tullavgiften, nemligen *dels* efter värde och *dels* efter stycketal, något som jag för min del finner så mycket mindre lämpligt, som öfverskådligheten af statistiken om införseln af velocipeder derigenom förnyckes. På grund häraf har jag icke kunnat biträda utskottets förslag, vid hvilket förhållande jag saknat anledning att inlåta mig på granskning af utskottets motivering, utan hemställer,

att Riksdagen måtte besluta, att rubriken »*Velocipeder*» i tulltaxan skall erhålla följande förändrade lydelse:
Velocipeder:

färdiga	1 stycke	25: —
delar deraf	1 kilogram	2: —»;

af herrar friherre *Klingspor*, *Philipson* och *Bergendahl*, hvilka instämt i herr *Cavallis* yttrande;

af herr *Fredholm*, som anført:

»Ett af de skäl, herr *Odenrants* i sin motion (n:o 63) anført för införandet af vigttull i stället för värdetull å velocipeder, har varit det, »att tullberäkningen efter värdeangivelse visat sig vara allt annat än effektiv». »All på denna grund bestämd tull», säger motionären, »innebär i sig sjelf en frestelse att bestämma den importerade varans värde lägre än det verkliga är; och erfarenheten hos oss har till fullo ådagalagt, att denna frestelse på många håll visat sig importörerna för stark.»

Genom att, såsom motionären föreslagit, å velocipeder förändra värdetullen till vigttull skulle man visserligen kunna undanrödja de olägenheter och frestelser, hvartill godsets tullbehandling efter värde i detta som i andra fall gifver anledning. Men denna onekligen stora fördel skulle enligt motionärens förslag endast kunna vinnas genom en tullbehandling, som särskildt i fråga om velocipeder skulle framkalla andra, icke mindre afsevärda olägenheter. De gränser, mellan hvilka värdet och vigten å velocipeder röra sig, äro: hvad det förra beträffar 100 och 300 kronor, och med afseende på den senare 9 och 15 kilogram. Tullen å en velociped skulle sålunda komma att ligga, efter en värdetull af 15 procent, mellan 15 och 45 kronor och, efter en vigttull af 2,50 kronor per kilogram, mellan 22,50 och 37,50 kronor. I begge fallen skulle tullens medeltal blifva detsamma eller 30 kronor. I följd häraf skulle genom införandet af vigttull tullen å de billigare velocipederna komma att höjas och på de dyrbarare att sänkas, hvilket redan det är en olägenhet. Men ännu afsevärdare blir denna, när, såsom det lärer förhålla sig, de dyrbarare velocipederna ofta, om ock ej alltid, äro lättare än de billiga, hvilket förhållande skulle medföra den påföljd, att vid tullbehandling efter vigt de billigare velocipederna i de flesta fall skulle komma att få draga en högre tull än de dyrare.

Skulle man deremot vilja i stället för nu gällande värdetull, eller för af motionären föreslagen vigttull, införa tullbehandling efter stycketal och åsätta hvarje färdig velociped en medelvärde motsvarande tull af 15 procent, eller 30 kronor per stycke, såsom förhållandet är i Norge, så kunde man afsevärdt förminska de olägenheter, som åtfölja tullbehandlingen enligt någotdera af de två förstnämnda sätten. I jämförelse med värdetullen vann man af en stycketull samma fördel som af en vigttull, nemligen den att för importören borttaga frestelsen att för vinnande af tullindring vid tullbehandlingen angifva för låga värden. I jämförelse med en vigttull af

2.50 kronor per kilogram skulle man vinna den fördel, att de lättare och ofta dyrare velocipederna belades med en högre och de tyngre och ofta billigare med en lägre tull. Tullskillnaden för de lättaste såväl som för de tyngsta skulle i begge fallen uppgå till 7.50 kronor.

En stycketull af 30 kronor skulle emellertid fördubbla den nu utgående tullen för de billigaste velocipederna, och med hänsyn till att dessa fortskaffningsredskap icke kunna uteslutande betraktas som lyxartiklar, lika litet som de böra anses vara endast nödvändighetsvaror, så torde en tullförhöjning till det dubbla beloppet af nu utgående tull vara ur de mindre bemedlades synpunkt ganska betänklig. En nedsättning i stycketullen till blott 25 kronor skulle, redan den, ej vara för konsumenten utan betydelse, men framför allt utvisa, att Riksdagen vid tullfrågors afgörande icke alldeles förbisåg konsumenternas intressen.

Ur skyddssynpunkt skulle en sådan nedsättning för tillverkarne af velocipeder icke medföra något minskadt skydd, endast man iakttog att samtidigt sänka tullen på velocipeddelar till 2 kronor per kilogram. Tvärtom skulle tullskyddet för en färdig velociped i sådant fall blifva 1 krona mer än tullen å de delar, hvaraf den består, i stället för att vid en stycketull af 30 kronor och tull på delar af 2.50 kronor per kilogram vara ingen, om man i begge fallen lägger medelvigten af en velociped, 12 kilogram, till grund för beräkningen. Att göra tullskyddet för färdiga velocipeder allt för stort är ur industrisynpunkt icke tillrådligt, emedan ju större skillnaden är mellan tullen å den färdiga velocipeden och på de delar, hvaraf den består, desto större blir lockelsen för äfven en icke-fabrikant att söka tillgodogöra sig tullskillnaden genom att hit införa delar och här hopsätta dem. Skulle man åter vilja bereda tillverkare af velocipeder ett ökad skydd, så kan man göra detta genom att föreskrifva, att de i velocipeden ingående delar, som äro af gummi, icke skola beläggas med den för velocipeddelar ifrågasatta tullen af 2 kronor per kilogram, utan tullbehandlas såsom de artiklar af *kautschuk* eller *gummi elasticum*, hvilka i skifvor, utvalsade af 1 mm. tjocklek eller deröfver med eller utan väfinlägg, eller i form af rör eller slangar, nu äro enligt tariffnumren 278 och 280 i gällande tulltaxa fria från tull. Tager man tillika i betraktande, att omkring halfva vigten af återstående, i velocipeden ingående delar här torde kunna utan synnerlig svårighet tillverkas för samma pris som i utlandet, allra helst när den för oss nya velocipedtillverkningen vunnit någon större stadga, så skulle man på föreslaget sätt kunna bereda tillverkare af velocipeder ett tullskydd af 15 kronor per velociped.

Detta förslag — att belägga färdiga velocipeder med en tull af 25 kronor per stycke och delar deraf med 2 kronor per kilogram, undan-

tagandes gummidelar, som skulle vara tullfria — hvilket, då det inom utskottet framställdes, först tillvann sig flertalets bifall, har utskottet sedermera frånträdt och i stället omfattat det, som utskottet nu hemställer till Riksdagens afgörande. Det senare skiljer sig i två hänseenden från det förstnämnda: först deruti, att tullbehandlingen af färdiga velocipeder fortfarande som hittills skall ske efter värde, dock så att tullafgiften ej får understiga 25 kronor, vidare deruti att gummidelar skola i likhet med andra velocipeddelar draga en tull af 2 kronor per kilogram.

Den af utskottet föreslagna tullbehandlingen af färdiga velocipeder är en nyhet i vår tullagstiftning, men en nyhet, som icke är förtjent af vitsordet, att den kan med fördel användas. Tvärtom skola med en sådan tullbehandling värdetullens alla olägenheter komma att bibehållas, på samma gång som den rättvisa i tullbeskattning, som denna tull har till uppgift att främja, kommer att uppoffras, och detta just med afseende på den mindre köpstarka allmänheten, hvilken har största behof af att af rättvisa komma i åtnjutande. På lika sätt som nu skall det då blifva nödigt, att vid tullbehandlingen uppvisa fakturan, och besväret för importören blir derigenom icke på något sätt mindre, än det nu är, hvarjemte frestelsen att angifva ett lägre värdebelopp än det rätta skall kvarstå för alla dem, som införa velocipeder, i införselvärdet öfverstigande 166 kronor 67 öre, hvilket motsvarar ett försäljningspris här på platsen af 225 kronor. Genom att stadga 25 kronor som den lägsta tullafgiften förhöjes vidare tullsatsen för alla velocipeder, som i värde understiga nyss nämnda försäljningspris, och för de billigaste velocipederna skulle minimitullden komma att medföra en tullförhöjning från 15 till 25 procent af värdet, under det att de dyraste fortfarande likasom hittills endast skulle komma att draga en tull af 15 procent af värdet.

Genom det af utskottet föreslagna sättet för tullbehandling af velocipeddelar skulle tullen för sådana delar af gummi komma att höjas. Af luftrör och slitskenor, de förnämsta gummidelarne i en velociped, äro de förra, när de inkomma i längder, enligt tariffnummer 280 i nu gällande tulltaxa tullfria. Det är endast då de inkomma i form af ringar med ändarne hopvulkaniserade, som de tullbehandlas såsom velocipeddelar med 15 procent af värdet, och tullen kan då för begge delarne beräknas till 2,25 kronor. Då dessa delar tillsammans väga omkring $1\frac{1}{3}$ kilogram, skulle tullen för dem, enligt utskottets förslag, komma att höjas till 2,67 kronor. Något skäl, hvarför dessa för velocipedtillverkningen så nödvändiga gummidelar skulle till skada för tillverkarne af velocipeder genom höjd tull fördyras, har utskottet icke angifvit. Mig vill det i stället synas, som dessa delar borde göras tullfria, då ovisst torde vara, om sådana

delar äro eller med fördel kunna göras till föremål för tillverkning här i landet. Men äfven om det senare skulle blifva fallet och man då ville bereda en tillverkning af gummifabrikat tullskydd, så skulle ett sådant naturligtvis beredas nämnda tillverkning genom ändrade bestämmelser i tulltaxerubriken »*Kautschuk* eller *Gummi elasticum*, vulkaniserad eller icke, samt *Gutta percha*», och ej under rubriken »*Velocipeder*».

På grund af det anförda får jag hemställa,

att Riksdagen, med afslag på den i ämnet väckta motionen och på utskottets med anledning deraf gjorda framställning, ville besluta, att åt tariffnummer 678 i nu gällande tulltaxa »*Velocipeder*, eller delar deraf» gifva följande ändrade lydelse:

Velocipeder:

färdiga 1 stycke 25: —

delar deraf:

af kautschuk eller gummi elasticum *fria*

andra slag 1 kg. 2: —»;

af herr *S. M. Olsson*;

samt af herrar *Lundström* och *Göransson*, hvilka yrkat, att nu gällande tullsats för velocipeder eller delar deraf måtte bibehållas oförändrad.

Härjemte har herr *Swartling* begärt få antecknadt, att han icke deltagit i den slutliga behandlingen af de i detta betänkande omförmälda ärenden.
